

VERTROUWELIJK

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. .... **2** ..... -1951

121

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S T

Maandoverzicht No. 2 - 1951

V E R T R O U W E L I J K

INHOUD

I	Communisme Internationaal	blz. 1
II	Activiteit van de CPN en haar Hulporganisaties	" 6
III	Indonesië	" 13
IV	Overzicht der stakingen	" 16
	7 Bijlagen.	

INDEX a.

De jongste vredesboodschap van Stalin doelbewuste tegenzet op Amerika's voorlichting betreffende de internationale politieke situatie.	blz.	1
Het commentaar van De Waarheid op Stalin's vredesmissie; aanvallen op de Nederlandse regering.	"	1
Aansporing der communisten in Nederland om metterdaad de massa in beweging te brengen "tegen het oorlogsprogram van de verenigde reactie".	"	2
Koersverandering bij het ten uitvoer brengen van het vredesprogram van Moskou.	"	2
Eisen van het Tweede Wereldvredescongres te Warschau inzake het tot stand brengen van een viermogendhedenconferentie en van een vijfmogendheden-vredesact.	"	2
Het Werkcmité van de Nederlandse Vredesraad ijvert thans voor een grote handtekeningen-campagne, ten gunste van het internationaal door de communisten verlangde vijfmogendheden-vredesverdrag.	"	2
	en "	3
De wereldvredesbeweging en haar nationale filialen streven naar de ontwikkeling van hun propaganda in een politiek neutraler sfeer dan voorheen.	"	3
De pogingen om ook intellectuelen, geleerden en kunstenaars voor de communistische vredescampagne als medewerkers te werven, hernieuwd.	"	4
Solidariteit van communisten in Nederland met het optreden van Spaanse arbeiders te Barcelona.	"	4
	en "	5
De inzameling van handtekeningen tegen de remilitarisatie van Duitsland wordt ook in Nederland zo snel mogelijk beëindigd teneinde met het vredesact-petitionnement te kunnen werken; het oordeel van de Nederlandse Vredesraad over de aangekondigde nieuwe campagne.	"	5
Bijval van de C.P.N.-leiding met de zuiveringsmaatregelen in Tsjechoslowakije; verguizing van de in arrest gestelde ex-minister Clementis door de communistische pers in Nederland.	"	5
Het bezoek van de C.P.N.-voorzitter Gerben Wagenaar aan het congres van de (communistische) Hongaarse Arbeiderspartij te Boedapest; een rede en een interview.	"	5
	en "	11
	en "	12

INDEX b.

De Kominformkrant in Nederlandse vertaling.	.blz.	6
De nijpende maatschappelijke positie van Nederland uitgangspunt van communistische vertogen.	"	6
De verdere opvoering van het nationale defensie-budget en de terstond ingevoerde ingrijpende prijsverhogingen van noodzakelijke levensmiddelen leiden tot verscherpte activiteit van de C.P.N. en haar hulporganisaties.	"	6
Stellingname van het Partijbestuur der C.P.N. tegen het "oorlogsprogram" van het tweede kabinet-Drees; uitvoerige inleidende rede van Henk Gortzak.	"	6
	en "	7
Resolutie van het Partijbestuur der C.P.N. ter aanbeveling van eenheid van actie tegen de nieuwe regering en ter verwezenlijking van een program van Nationale Zelfstandigheid, Vrede en Welvaart.	"	7
Na de partijzuiveringen elders wekt het C.P.N.-Partijbestuur op tot het betrachten van verscherpte waakzaamheid; waarschuwing van Gortzak tegen zgn. toevallige afwijkingen van leidende partijfunctio- narissen.	"	7
Critiek op de gewezen C.P.N.-ers Roorda en Pronk in verband met vermeende titoïstische gevaren.	"	7
Het communistische partij- en vakbewegingskader probeert binnen de kortst mogelijke termijn de massa aan te sporen tot "handelen", d.w.z. tot het voeren van een stakingsactie van grote omvang.	"	8
De economische sabotage op internationale schaal waarschijnlijk door Moskou geïnspireerd.	"	8
Vorbereidende stakingsactiviteit in Nederland waargenomen.	"	8
Stakingslust in brede lagen van de Nederlandse arbeidende bevolking voorshands gering.	"	8
De betekenis van een derde loonronde voor het behoud van arbeidsvrede.	"	9
Het op 10 Maart j.l. te Amsterdam door de E.V.C. bijeengercepen looncongres zoekt bovenal aansluiting bij een eventuele N.V.V.-oppositie.	"	9
Rede van Berend Blokzijl op het vorenvermelde buitengewoon congres ter verdediging van het levenspeil; politieke inmenging van de R.C.P..	"	9

INDEX c.

De tiende verjaardag van de Februari-staking 1941; herdenking te Amsterdam onder auspiciën van het Voorlopig Herdenkingscomité op Zondag 25 Februari 1951; circa 18000 demonstranten.	blz.	9
	en "	10
Opmerkelijke pamflettenactie van landelijke opzet tegen de herbewapening van Duitsland.	"	10
Vlugschriften van de N.V.B. n.a.v. de Internationale Vrouwendag (8 Maart); delegatie van 8 vrouwen uit Nederland naar Moskou op uitnodiging van het Anti-Fascistische Vrouwen Comité.	"	11
Het periodiek van de N.V.B. "Vrede en Opbouw" van naam veranderd.	"	11
Communistische agitatie in de Nederlandse havensteden gefaald.	"	12
	en "	13
Viering van de "Koloniale Jeugddag" op 21 Februari j.l. te Amsterdam; deelneming van Indonesiërs en Indo-Chinezen.	"	13
Het politieke optreden in Nederland van Sunito, voorzitter van de "Perhimpunan Indonesia".	"	14
Communistische agitatie van Indonesiërs in Nederland in relatie met de te Praag zetelende "International Union of Students"; het optreden van de "Panitera".	"	14
Voorstellen om de landelijke vereniging "Chung Hwa Hui" te ontbinden stuiten op verzet.	"	15
De verspreiding van het communistenblad "People's China" in Nederland.	"	15

I. COMMUNISME INTERNATIONAAL.

Vertrouwelijk

De mogelijkheden der communisten tot het betonen van internationale saamhorigheid zijn de laatste tijd aanmerkelijk vergroot. Alleen reeds uit de jongste publicaties van "De Waarheid" en van andere dagbladen der communistische partijen in West-Europa blijkt van hoe eminente betekenis de nieuwe "vredesboodschap" van Stalin wordt geacht voor een bredere ontlooiing van de bekende propaganda.

De aanhangers van Moskou hebben het bedoelde vraaggesprek overal in het brandpunt hunner besprekingen en commentaren geplaatst en tevens zorg gedragen voor een massale verspreiding per vlugschrift van de oorspronkelijke tekst.

Het door de Russische staatsleider gegeven exposé is een doelbewuste tegenzet op Amerika's voorlichting novens de internationale politieke stand van zaken. De Sowjet-Russische Prawda maakte het interview op 17 Februari j.l. wereldkundig, kennelijk om mede Eisenhower's rechtstreekse bemoeiingen met de opbouw van de Noord-Atlantische verdediging te doorkruisen.

Stalin's antwoorden op aan hem gestelde vragen over de oorlogs- en vredeskansen bleken beheerst van toon te zijn. Desniettemin koos Stalin de Britse premier Clement Attlee tot doelwit voor het uiten van een aantal persoonlijke aantijgingen. Daarentegen bleven Amerikaanse prominenten, zoals Acheson, Truman en Marshall, hier buiten schot. Zij werden althans in het interview niet met name aangeduid. Zo doende werd, naar het schijnt weloverwogen, Stalin's vredesmissie in het bijzonder op Europa gericht.

De recente uitingen van het Kremlin, ditmaal gelanceerd door Stalin zelf, beheersen de tactiek van de nationale communistische partijen volkomen. Het kennisnemen van de voornaamste standpunten te dien aanzien moet het inzicht verscherpen in de manier waarop het communistische vredesoffensief gedurende de eerstkomende maanden verder zal worden ondernomen. (Zie bijlage I).

Drie dagen achtereen leverde "De Waarheid" commentaar op Stalin's vredesboodschap, waarbij de redactie zich bepaalde tot het releveren van letterlijke tekst-passages onder gelijktijdige verwijzing naar tekortkomingen, welke haars inziens de Nederlandse regeerders evenzeer als Attlee en zijn medewerkers begingen.

Het openingsartikel legde vooral de klemtoon op de in snel tempo stijgende prijzen. De Regeringsverklaring van het tweede Kabinet-Drees (d.d. 17.3.'51) bood de communisten opnieuw de gelegenheid om het partij-standpunt te adstrueren. Op 21 Februari 1951 schreef "De Waarheid": "Is het niet voor iedereen duidelijk, dat bij ons de prijzen stijgen en de koopkracht der lonen daalt, omdat onze regeerders de weg van oorlogsvoorbereiding hebben gekozen? Zeggen zij niet dat gelijks tot ons, dat wij ons verder offers moeten getroosten terwille van de bewapening?"

En daartegenover werd dan gesteld het ideaalbeeld, "dat de prijsverlagingen in de Sowjet-Unie, de stijging van het verbruik der massa en de verhoging der lonen slechts

"mogelijk waren, omdat de Sowjet-Unie een vredespolitiek voert".

Daarom, aldus "De Waarheid", luistert de mensheid steeds meer naar Stalin. De communisten dienden daarnaar echter ook te "handelen", door met nog groter kracht de massa in beweging te brengen tegen het oorlogsprogram van de verenigde reactie. Naar Stalins woord behoorden de volkeren zelf de zaak van de vrede in handen te nemen. Dat wil, aldus het Waarheid-commentaar, zeggen: men begint in eigen land te werken voor de vrede en "voor het brengen van alle eerlijke mensen in het vredesfront". Waar de regeringen in gebreke blijven, aldus de slotpassage van deze drieledige beschouwing, moet het volk optreden. De C.P.N. had er o.a. bij voortdurend op gewezen, "dat "Nederland zich los moet maken van de Amerikaanse doeleinden "in Azië, die in de eerste plaats gericht zijn tegen China". En het zijn, volgens "De Waarheid", niet alleen de communisten, die dit juiste standpunt huldigen. In grote delen van ons volk was op zijn minst genomen onbehagen. Dit onbehagen om te zetten in de eis van terugtrekking der vrijwilligers uit Korea was de taak der communisten.

Radio Moskou gaf op 19.2.'51 voor ons taalgebied een samenvatting van persstemmen uit Nederland over het genoemde vraaggesprek.

xxx

Een koers-verandering viel waar te nemen bij het ten uitvoer brengen van het vredesprogram der Stalinisten. Na de politiek-propagandistisch te ver doorgevoerde anti-atoombombactie van Stockholm en de daarop gevolgde te vaag gehouden algemene vredescampagne, kwam het verzet tegen de herbewapening van Duitsland als een onvoldoend gecamoufleerde communistische aangelegenheid te voorschijn.

De nieuwe phase wordt wederom ingeleid door de Wereldvredesraad, welk communistisch lichaam, zoals dezerzijds in het vorige overzicht werd aangekondigd, op 21 Februari j.l. in Berlijn zijn zittingen begon. Pietro Nenni, de "socialistische" bijwagen van Moskou in Italië, heeft in een te Berlijn uitgesproken rede over de ontwikkeling van de internationale toestand en de successen van de vredesbeweging sinds het Tweede Wereldvredescongres te (Sheffield) Warschau, twee dingen geëist, n.l.:

1. een viermogendhedenconferentie (van Engeland, Frankrijk, de Sowjet-Unie en de V.S. van Noord-Amerika) om de hereniging en de demilitarisatie van Duitsland te verwezenlijken,
2. een vijfmogendhedenconferentie (van de vier eerdergenoemde staten en de Volksrepubliek China) om alle vraagstukken van het verre Oosten, waaronder de Koreaanse kwestie, op te lossen.

Beide eisen worden volledig gedekt door de feitelijke inhoud van Stalins jongste vraaggesprek met de Prawda.

In ons land werd naar aanleiding van Nenni's referaat een communiqué d.d. 8 Maart 1951 verspreid vanwege de Nederlandse Vredesraad. Het Werkcomité uit deze communistische mantelorganisatie entameert een nieuwe grote handtekeningenactie ten gunste van het gepropageerde Vijfmogendhedenvredesverdrag (Vide bijlage II).

Het is een aanloop om de aandacht af te leiden van vroegere activiteit, waarvan nog te gemakkelijk de communistische herkomst aan niet-partijgangers duidelijk werd. De Stalinistische leiders hebben ervaren, dat hun voorgaande vredescampagnes nog altijd op te veel tegenkating en voorbehoud van andersdenkenden stuitten om succesvol te kunnen worden. De wereldvredesbeweging wil het nu eens proberen met het denkbeeld van de neutraliteit, vervat in een nieuwe handtekeningenactie ter aanbeveling van het voornoemde vijfmogendhedenvredespact. Op deze wijze hopen de communistische leiders van de Wereldvredesbeweging alsnog tot een verbreding van het "vredesfront van alle eerlijke mensen" te geraken.

Deze opzet is in ieder geval concreter dan de direct na de Stockholm-actie ondernomen algemene, maar onvoldoende scherp omliggende vredespropaganda.

Juist de herbewapeningswedloop in de jongste tijd doet de vrees der volkeren voor het uitbreken van een derde wereldoorlog toenemen. Het nu door de communisten - zij het door middel van de Wereldvredesraad en zijn nationale filialen - in het belang van de vrede voorgestelde samengaan van de vijf politiek zeer uiteenlopende grote mogendheden, doet in Stalinistische milieu's nieuwe verwachtingen rijzen. Zij hopen, dat op dit thema alsnog velen, die zich tot dusverre afzijdig hebben gehouden, aan deze nieuwe campagne adhaesie zullen gaan betuigen. Men verwacht van de nieuwe handtekeningenactie een sterkere overredingskracht op vele niet-communisten, onder wie progressieve intellectuelen, kunstenaars en geleerden. Deze vaak politiek kopschuw gebleken lieden zou men gaarne winnen voor een campagne, welke uiteindelijk toch de communistische zaak ten goede zou moeten komen. De al dan niet oprechte bedoelingen van dit jongste vredesinitiatief kunnen gevoeglijk ter zijde worden gesteld. Dit jongste initiatief der communisten demonstreert, dat de Wereldvredesraad en zijn aanhang zich thans beijveren om ernstige politieke fouten van weleer te corrigeren. Het propaganda-apparaat van Moskou is blijkbaar nog geenszins aan het einde van zijn vredeslatijn gekomen.

xxx

De hiervoren aangeduide zwenking in de tactiek der internationale vredesbeweging werd overigens al enige tijd geleden, n.l. in 1950, mede in Nederland voorbereid. Door het toepassen van subtielere middelen dan voorheen willen de organisatoren progressieve intellectuelen e.d. mede aan deze campagne dienstbaar maken. Men is zich daarbij bewust van een meer critische instelling van deze categorie mensen, op wier medewerking zoveel prijs wordt gesteld. In het algemeen zijn vele dezer lieden om maatschappelijke redenen beducht zich politiek te compromitteren. De sancties, vorig jaar in Frankrijk van hogerhand o.a. toegepast op de communistische atoomgeleerde Prof. Joliot-Curie, hebben een reeds bestaand voorbehoud nog kennelijk doen toenemen. De werving van bedoelde progressieve intellectuelen en geleerden voor de vredesbeweging zal, naar mag worden verondersteld, zoveel doenlijk worden gecamoufleerd. De toenadering zal, op grond

van betrouwbare aanwijzingen veelal tot stand moeten komen onder de dekmantel van a-politieke, strikt wetenschappelijke ontmoetingen. Deze confrontatie wil men alsnog aangrijpen om de communistische vredesactie over te planten in deze kring.

Vandaar dat ook voor het bereiken van die groep het propageren van een vijfmogendheden-vredespact - zonder de hinderlijke aankleef van een terstond herkenbaar communistisch initiatief - bijzonder welkom moet wezen. Van belang is terzake het besluit van de Wereldvredesraad om uit zijn midden onmiddellijk een internationale commissie voor de culturele uitwisseling in te stellen, welke periodiek moet bijeenkomen. De aanbevelingen van de Wereldvredesraad aan alle Nationale Comité's inzake deze uitwisseling verdienen nadere aandacht (Bijlage III).

De besluiten van de raad verschenen in extenso in de communistische pers, (o.a. in "De Waarheid" van 8 en 10 Maart 1951). Zij behelzen voorts standpunten over de "oplossing" van het Duitse, Japanse en Koreaanse vraagstuk, over de strijd der koloniale volkeren en over de samenstelling van een internationale delegatie naar de Verenigde Naties. De opvattingen van de in Februari j.l. gehouden Berlijnse samenkomst openen geen nieuwe gezichtspunten. Zij zijn geheel conform aan de buitenlandse politieke koers der Sowjet-Unie.

De C.P.N. besteedde bij ontstentenis van arbeidsconflicten van enige omvang en betekenis in Nederland, ruime aandacht aan stakingen in het buitenland en aan beweerde vooruitgang van de communisten, o.m. in Italië, Frankrijk, het Rijnland en Oostenrijk.

Voorts trokken herdenkingen van internationaal communistisch cachet de gebruikelijke aandacht van de partij, o.m. de 33e verjaardag van het Sowjet-leger (23 Februari), en de Internationale Vrouwendag (8 Maart).

In agitatorisch opzicht maakte de C.P.N. veel werk van de recente stakingsonlusten in Franco-Spanje (Barcelona). "De Waarheid" legde in haar berichtgeving en beschouwingen daarover getuigenis af van de revolutionaire solidariteit met het "glorieuze optreden" van de arbeiders daar ter stede. De grote staking had een nieuwe periode in de strijd van het Spaanse volk ingeluid, maar werd ook van grote internationale betekenis geacht. "Was Spanje niet zo langzamerhand het enige "betrouwbare land voor Washington geworden?" Hoe rustig en betrouwbaar de "laatste hope" in Europa voor Washington echter is, dat hebben, volgens het C.P.N.-dagblad, de arbeiders van Barcelona gedemonstreerd. Eisenhower en Truman ontmoeten een gestegen bewustzijn van het werkende volk over de gehele wereld. De Waarheid (14.3.'51) begroette, "sprekende namens zijn lezers", met diepe bewondering en grote warmte de heldhaftige strijd van de anti-fascistische bevolking van Barcelona tegen de dictator Franco.

De arbeiders in de bedrijven hier te lande wekte het blad op begroetingsbrieven aan te nemen voor de arbeiders aldaar. Zij zouden in "De Waarheid" worden gepubliceerd en zeker onder ogen van de Spaanse anti-fascisten komen.

Ruim 400 arbeiders uit Amsterdamse overheidsbedrijven gaven reeds dezelfde avond gevolg aan de vermelde aansporing.

Zij woonden, volgens "De Waarheid", in de hoofdstad een feest-avond bij, georganiseerd door de gezamenlijke comité's tot herdenking van de Februari-staking.

In de brief werd herinnerd aan genoemde grote staking van 1941, "toen de Nederlandse arbeiders met dezelfde manmoedigheid het fascisme te lijf gingen en een grote stap deden op "de weg naar de verplettering van het fascisme".

Tegen het fascistische gevaar in het algemeen werd voorschands nog onder dezelfde noemer geageerd. Opgewekt werd tot deelneming aan de van 23 t/m 25 Maart a.s. in Berlijn te houden Europese arbeidsconferentie tegen de remilitarisatie van Duitsland. Het voorlopig Herdenkingscomité Februaristaking 1941, een bekend volbloed communistisch gezelschap (secretaris B. Brand- sen), riep de arbeiders op met alle kracht aan de samenstelling van de delegatie en aan de voorbereidingen van bedoelde Europese anti-Wehrmachtconferentie te werken onder de leuze: "In naam van de Februaristaking, tegen de herbewapening van de "Nazi's! Op voor de Vrede!"

De inzameling van handtekeningen tegen de remilitari- satie van Duitsland loopt, zoals in dit overzicht eerder ver- meld, niettemin zo snel mogelijk af, teneinde ijlings met de nieuwste propagandastunt van het Kremlin te kunnen beginnen. Het gaat hier, zoals bekend om een internationale petitionne- mentsactie ter afsluiting van een vredespact tussen de vijf grote mogendheden. De abrupte omschakeling heeft bij enige organisatoren van de nu onvoltooid blijvende campagne contra de Duitse herbewapening de nodige wrevel verwekt. Een gedisci- plineerd communist is echter gewoon aan dergelijke dynamische veranderingen.

De Nederlandse Vredesraad heeft reeds - bij monde van de communist L. Boas - op 14 Maart j.l. medegedeeld, dat voor dit vredespact in de trant van de Stockholmsactie, echter grootser van opzet, een campagne zal worden gevoerd. Het gaat hier niet om een onderdeel. Thans worden, aldus Boas, alle vijf mogend- heden "door ons gedwongen" aan één tafel te gaan zitten. Vol- gens hem heeft wie weigert een dergelijk vredespact te sluiten agressieve bedoelingen.

xxx

De C.P.N.-leiding heeft op disciplinaire wijze gereageerd op de zuiveringen in Tsjechoslowakije, o.a. op de arrestatie van de vroegere minister van Buitenlandse Zaken Clementis. Evenals dit met de bejegening van reeds eerder gevallen groot- heden in het communistische machtsgebied het geval was, heeft De Waarheid het ten opzichte van Clementis en andere uitgewor- penen niet aan verguizingen en beschimpingen doen ontbreken.

De partijvoorzitter Gerben Wagenaar bracht een bezoek aan Hongarije, waar hij als gast van de communistische partij aldaar een toespraak hield. Jan Haken, partijbestuurder, bracht als vertegenwoordiger van de C.P.N., de groeten over aan de West-Duitse kameraden, die te München in partijcongres bijeen waren.

De Kominformkrant in Nederlandse vertaling verscheen

in de jongste verslagperiode regelmatig. Zij is een letterlijke vertaling van de gelijknamige Franse uitgave van een week tevoren.

II. ACTIVITEIT VAN DE C.P.N. EN HAAR HULPORGANISATIES.

Nederlands nijvende maatschappelijke positie vormt het uitgangspunt van de communistische vertogen. Met verbetering heeft de C.P.N. zich gekeerd tegen, wat zij noemt, het honger-program van de regering-Drees. Zoals in vorige overzichten werd vastgesteld, is de huidige situatie, bezien vanuit de mogelijkheden der communistische agitatie, voor de partij gunstiger dan ooit geworden. Zij heeft nationaal onder handhaving van de internationale communistische vredespolitiek, nieuwe troeven in handen gekregen voor het bespelen van de onlust der massa. Opzienbarende opvoering van de nationale defensie-uitgaven, terstond ingevoerde prijsverhoging van de meest noodzakelijke levensmiddelen (brood, margarine, spijsvetten, vlees, suiker, etc.) kunnen vanzelfsprekend bij de bevolking generlei sympathie ontmoeten. Voor de C.P.N. en haar hulporganisaties is het nieuwe regeringsprogram een "oorlogsverklaring aan het werkende volk". Haar leiders pretenderen het monopolie te bezitten om de belangen van de arbeidende bevolking te behartigen. De bezwaren tegen gevreesde eenzijdige offers van de massa, geuit door woordvoerders van de niet politiek-extreme vakbeweging in Nederland, worden door de communisten bewust gediskwalificeerd.

De C.P.N. tracht met meer inspanning dan ooit de brede massa te winnen voor haar klassenstrijd-beginsel. Op sarcastische toon zinspeelt haar pers op "ondernemersdemagogie" (zie bijlage IV).

De woordvoerders van de C.P.N. en haar hulporganisaties hebben bij voorbaat het door de regering gevraagde offer der nationale versobering een misleidingsmanoeuvre genoemd ten nadele der arbeiders, met inbegrip van de middenstanders en de kleine boeren.

Het Partijbestuur der C.P.N. kwam 17 en 18 Maart j.l. bijeen om zich te beraden over het "oorlogsprogram" der nieuwe regering. Het Tweede Kamerlid Henk Gortzak hield de inleidende rede over de taken van de partij. Hij stelde in het centrum van zijn betoog, "dat de voorwaarde om het oorlogsarmoedeprogram van de nieuwe regering-Drees-Teulings met succes te kunnen bestrijden en de plannen van de regering te kunnen verhinderen, is, dat het sectarisme in onze eigen rij-en overwonnen wordt".

De voornaamste hindernis bij het tot stand brengen van de eenheid der arbeidersklasse ligt z.i. in de sectarische houding van de eigen partijgenoten tegenover "onze kameraden in de P.v.d.A. en het N.V.V.". Derhalve moet daartegen in eigen gelederen een veldtocht worden begonnen, waarbij de rol van de leiders der P.v.d.A. natuurlijk moet worden ontmaskerd.

Na het aanhalen van voorbeelden uit het buitenland wees Gortzak erop, dat ook in ons land de politieke activiteit en de weerstand tegen de armoede-politiek toenemen. Er waren acties in de D.U.W., stakingen in het bouwvakbedrijf en tal van acties in andere bedrijven. Er was de grootse herdenking van de Februari-staking, de actie tegen Paul van Kempen, de beweging tegen de Duitse herbewapening, tegen de vrijlating van (de nazi) Aus der Fünften e.a., tegen "het herstel van rechten" der collaborateurs en er was de grote deelname uit het N.V.V. en de confessionele vakorganisaties aan het door de E.V.C. georganiseerde Iboncongres.

Het Partijbestuur heeft d.d. 18 Maart een Resolutie, afgedrukt in De Waarheid van 19.3.51, opgesteld over "Eenheid van actie tot strijd tegen oorlogsregering-Drees. Voor een program van Nationale Zelfstandigheid, Vrede en Welvaart" (zie bijlage V).

Henk Gortzak wilde, in de door hem gegeven toelichting op bedoelde resolutie, ook de middenstanders, de agrarische bevolking, de gepensioneerden en oudcn van dagen in de acties betrekken. De partij diende aan hen veel meer aandacht te gaan besteden, omdat zij waardevolle bondgenoten worden geacht in de strijd tegen de regeringspolitiek.

De resolutie behelst ook de krachtigste aanbeveling ter ondersteuning van de handtekeningen-campagne voor een vijfmo-gendheden-vredespact (vide hoofdstuk I).

Na de zuiveringen voor en achter het IJzeren Gordijn (in de zusterpartijen van W.-Duitsland, Italië, Slowakije en het vroegere Bohemen) wekt het Partijbestuur hier te lande op tot verscherpte waakzaamheid. Henk Gortzak besprak o.m. de lessen van de ontmaskering van de Titofisten; van de misdadige agenten van Washington in Tsjechoslowakije.

Ook in onze partij, aldus genoemde C.P.N.-bestuurder, is het zo, dat wij vaak de ogen sluiten voor allerlei niet-bolsjewistische handelingen van partijgenoten en ze als "toevallig" beschouwen. Maar de ervaring leerde, aldus Gortzak, dat deze, vooral bij leidende partijfunctionarissen (onderstreping dezerzijds) in de regel geen toevalligheden zijn, maar dat achter zo'n toeval altijd een of andere moeilijkheid, rene-gatendom of verraad verborgen ligt.

Gortzak stelde als voorbeeld "nogmaals" de gewezen C.P.N.-er Roorda, die thans was terecht gekomen in wat zich noemt "de socialistische Unie", waarvan de leider een zekere Pronk is, die reeds voor de oorlog uit de C.P.N. werd verwijderd. Deze Unie had zich, volgens Gortzak, tot taak gesteld de Tito-groep in ons land te formeren. "En ziet, Roorda, die ons verweet, dat wij niet communistisch genoeg waren, maakte een reis naar Caux in Zwitserland, het z.g. centrum van de z.g. geestelijke herbewapening, dat niet anders is dan een centrum van Amerikaanse spionage".

Zulke figuren hadden echter ongetwijfeld contacten in de partij. In de C.P.N. bestaat naar de uitspraak van Gortzak, voor deze contra-revolutionnaire activiteit een grote onderschatting; men geringschat ze, maar vergeet, dat achter hen het Amerikaanse apparaat staat.

De huidige bedrijvigheid van het partij- en vakbewegingskader der communisten lijkt er bovenal op te zijn gericht om de massa binnen de kortst mogelijke termijn tot "handelen" aan te sporen.

C.P.N. en E.V.C. achten de tijd daarvoor thans kennelijk aangebroken, nu het pas gevormde kabinet met zijn programma tevoorschijn is gekomen en de intrekking van het regeringssubsidie op een aantal levensmiddelen een feit is geworden. Dit handelen zou dan moeten bestaan uit een serie stakingen, liefst van nationale omvang als protest tegen de duurte. Het is, waarschijnlijk mede gelet op desbetreffende oewekingen in het buitenland - tot in Amerika toe -, dat Moskou aldus economische sabotage op internationale schaal probeert te doen plegen. Indien de voortekenen niet bedriegen, zouden zulke conflicten reeds in April a.s. moeten uitbreken. In Amsterdam wordt koortsachtig gewerkt aan de voorbereiding en organisatie van een grootscheepse actie, terwijl ook elders in het land bemoeiingen zijn waar te nemen om de bedrijven van een deugdelijke stakingsleiding te voorzien. Vele anders- en niet georganiseerden zouden tot medewerking aan het volvoeren van de beraamde plannen moeten worden overgehaald.

Het schijnt, dat ook in die kringen zekere vorderingen worden gemaakt. Samenwerking van dien aard tussen communisten en andersdenkenden zou eerst bij het losbranden van de strijd openlijk mogen blijken. Voorshands proberen C.P.N. en E.V.C. deze voornemens zoveel mogelijk te onttrekken aan de critische belangstelling van buitenstaanders.

De stakingen zouden kort doch algemeen moeten wezen, wat met het oog op de magere stakingskassen een voorwaarde voor haar welslagen mag heten. Dezerzijds bestaat de indruk, dat de acties moeten culmineren in de havens en in de scheepvaart-, metaal- en bouwnijverheid. Deze conflicten wilde men zo mogelijk verbreden met behulp van stakingen bij de Dienst Uitvoering Werken (de zgn. D.U.W.) en in de textielbedrijven.

De scheepvaart- en havenstakingen, aldus heeft de practijk wel geleerd, zouden moeten leiden tot het betuigen van solidariteit van zeelieden en havenarbeiders in het buitenland.

Waarnemers hebben de indruk, dat de Metaal-E.V.C. bij een door het Partijbestuur verlangde stakingsgolf het meest ge-eigend is om deze actie in te leiden. De C.P.N.-districtsbesturen ontwikkelen echter, naar het lijkt, nog te weinig activiteit om reeds nu enige zekerheid te verkrijgen over de kans van slagen van het plan binnen het tijdsbestek van enige weken.

De practische uitwerking laat over de gehele linie nog veel te wensen over, dit tot ergernis van de toeleiding der C.P.N.. Hoewel in andere West-Europese landen ernstige verstoring van de arbeidsvrede op touw werd gezet - De Waarheid maakte o.a. veel misbaar n.a.v. de Belgische mijnwerkersstaking en van enige ingrijpende conflicten in Frankrijk en Engeland (havens) - blijft in Nederland onder de arbeiders een zekere tegenzin om het werk neer te leggen waarneembaar.

Het door de Minister-President Dr. Drees in het vooruitzicht stellen van een derde loonronde heeft die aarzeling bestendigd. Die aankondiging wordt dezerzijds gezien als een psychologisch-juiste tegenzet op het 10 Maart j.l. te Amsterdam door de E.V.C. bijeengeroepen buitengewoon congres ter verdediging van het levenspail. Over dit looncongres volgen hierna enige mededelingen.

Het werd bijgewoond door omstreeks 800 personen, van wie naar schatting plm. 150 N.V.V.-leden. Teneinde dit congres numeriek een imposanter uiterlijk te verlenen, woonde het voltallige administratief personeel van de E.V.C., het kader van de bij deze communistische vakcentrale aangesloten bedrijfsbonden en een grote groep C.P.N.-bestuurders het bij. Sommige N.V.V.-ers wisten hun politieke sympathieën niet te camoufleren. Zij spraken bijvoorbeeld over de inleiding van "kameraad" Blokzijl.

De landelijk voorzitter van de E.V.C., Berend Blokzijl voormeld, hield op dit congres een uitvoerige rede. De inhoud daarvan werd internationaal politiek geïnspireerd door de visie van het Kremlin. Dit betoog bevatte, zij het goed opgebouwd, vele gemeenplaatsen. Blokzijls opvattingen verdienen evenwel nadere aandacht voor wat betreft de problemen in eigen land. (zie bijlage VI). Zoals uit de tekst naar voren komt, heeft hij vooral gepocgd de kracht der N.V.V.-oppositie te meten. Het bedoelde congres aanvaardde een resolutie, waarin werd geëist:

1. het verhogen van de lonen, salarissen, pensioenen e.d. met 5 % en
2. het instellen van een absolute prijzenstop.

De R.C.P., afdeling Amsterdam (Nederlandse Sectie van de IVE Internationale) verstrekke aan de deelnemers van het looncongres der E.V.C. een vlugschrift, waarin als een oud stokpaardje de glijdende loonschaal van ongeveer f.60,- per week geplaatst werd tegenover de onjuist geachte "derde foet" van 5 % en de prijsstop, welke alleen zou dienen om de arbeiders van de strijd af te houden. Het looncongres beharve op basis van deze R.C.P.-desiderata onderhandelingen voor te stellen met de leiding van het N.V.V. en van het O.V.B., dit laatste met het oog op de in het O.V.B. georganiseerde Rotterdamse havenarbeiders. Gelet op het gebrek aan invloed op de brede lagen der arbeiders van genoemde trokistische groepering, kan deze inmenging van de R.C.P. hoogstens worden gezien als het geven van acte de présence.

De tiende verjaardag van de Februari-staking 1941 hebben de communisten aangegrepen om de herdenkingsplechtigheid te Amsterdam op 25 Februari j.l. een landelijk karakter te verlenen. Zoals in het vorige overzicht werd medegedeeld hebben de organisatoren alles gericht op agitatie tegen de remilitarisatie van Duitsland.

Zij hadden er op gerekend ongeveer 30.000 geestverwanten te verzamelen. De circa 18.000 demonstranten, die onder auspiciën van het Voorlopig Herdenkingscomité in feite in de hoofdstad werden bijeengebracht, zorgden voor een op-

vallende plechtigheid. De partijleiding schijnt echter toch enigermate teleurgesteld te zijn, al bracht het Dagelijks Bestuur der C.P.N. begrijpelijkerwijze hulde aan de organisatoren van deze "uitmuntend geslaagde herdenking", die een wel-sprekend antwoord aan Generaal Eisenhower werd genoemd. In partijbijeenkomsten poogden enkele woordvoerders de zaak op te schroeven, zoals ook vorige jaren is gebeurd. Zij spraken zelfs over 75.000 mensen, die bij de jongste herdenking op de been waren. De overheid had, maast de uitvaardiging van een verbod tot het uitspreken van speeches van politieke (c.g. communistische) strekking op het Waterlooplein te Amsterdam, ook beperkingen afgekondigd voor het meevoeren van leuzen. Het meedragen van een opengerolde spandoek met de tekst "Geen herbewapening van UW moordenaars" werd o.m. verboden. De communisten brachten deze tekst niettemin onder de aandacht van de toeschouwers, n.l. afgedrukt op de linten van megedragen kransen. In Amsterdam en elders werd ter inleiding van de herdenkings-Zondag intensief gekalkt, overeenkomstig de instructies der organisatoren. Hier gold het in praktijk brengen van het C.P.N.-standpunt: "Liever muren met klodders erop dan muren in puin".

De clandestiene schilders waren vindingrijk in het kiezen van plaatsen waar de anti-bewapeningsleuzen het best tot haar recht zouden komen. Tot op de in het water liggende steigerpielen van de hoofdstedelijke veerponten en de fabrieksmuren, belendend aan de spoorbaan Haarlem-Amsterdam, waren voor de kalkers operatieterrein.

Een opmerkelijke actie, over het gehele land verspreid, werd het veelvuldig aanplakken van een Duits-Nederlands -talige "Bekanntmachung" in typografische opmaak met foto van marcherende S.S.-ers. Dit plakkaat moest bij de lezer of toeschouwer onmiddellijk reminiscenties wekken aan de gehate oekases, welke de Duitse bezetter van 1940 tot 1945 in Nederland liet aanplakken. Tot zelfs de rode kleur van de omlijsting en het Duitse "Hohheitsabzeichen" (adelaar met hakenkruis) werden gereproduceerd teneinde de psychologische uitwerking van deze communistische propaganda op de spits te drijven. Voor de tekst van dit plakkaat van Verenigd Verzet 1940-1945 (en van de C.P.N.) zij verwezen naar bijlage VII. Het aanplakken van deze plakaten werd volgens verkregen inlichtingen meest uitgevoerd door leden van de evengenoemde communistische mantelorganisatie "V.V. 1940-1945", kennelijk bijgestaan door medewerkers van plaatselijke vredes- en vredesbedrijfscomité's. De tekst van deze anti-herbewapeningsplakaten spreekt voor zichzelf.

De vredesacties werden overigens mede door andere hulporganisaties van communistisch allooi gevoerd, b.v. door de Nederlandse Vrouwen Beweging en het Algemeen Nederlands Jeugd Verbond. Verenigd Verzet 1940-1945 maakte in eigen kring plannen om de "kalkacties" en aanverwante demonstraties zo breed mogelijk te ontplooiën. Het effect van deze verboden bedrijvigheid kon o.m. in Amsterdam worden geconstateerd. Aldaar moesten enige malen leuzen tegen de Duitse herbewapening worden verwijderd van de bovenleidingen der tram.

De N.V.B. zoekt haar kracht in het distribueren van vredespamfletten. Aan deze vlugschriften blijkt qua tekst en foto-opmaak veel zorg te zijn besteed. In het Zuiden des lands werden speciaal oproepen van dien aard gericht tot de Katholieke Vrouwen en moeders n.a.v. de Internationale Vrouwendag (8 Maart), aan welke viering het Dagelijks Bestuur der C.P.N. en het Districtsbestuur C.P.N. Amsterdam oproepen hebben gewijd (Waarheid van 6 en 7 Maart '51). Abht Nederlandse vrouwen vertrokken op uitnodiging van het Anti-Fascistische Vrouwen Comité te Moskou als delegatie via Praag naar de Russische hoofdstad teneinde aan de viering van de Internationale Vrouwendag deel te nemen.

De N.V.B. blijkt haar optreden herhaaldelijk te camoufleren b.v. door inschakeling van een zgn. "Vrouwenbeweging voor de Vrede". Juist in overwegend Katholieke streken (b.v. Vaals. Limburg) werd dit openbaar optredenesignaleerd.

Het periodiek "Vrede en Opbouw" van de N.V.B. verkreeg in de jongste verslagperiode een veranderde naam. Het heet voortaan "Vrouwen voor Vrede en Opbouw". Dit periodiek is in prijs verhoogd tot 15 cent per nummer, kleiner van formaat geworden, echter met vier pagina's tekst meer.

De Nederlandse Vredesraad deed op 15-2-'51 het eerste nummer verschijnen van een mededelingenblad in bulletinvorm ter verbetering van het contact tussen dit lichaam en de plaatselijke comité's en ter uitwisseling van ervaringen over door de vredesstrijders gevolgde werkmethoden.

+ + +

Partijvoorzitter Gerben Wagenaar heeft in Februari j.l. het tweede congres van de (communistische) Hongaarse Arbeiderspartij als gedelegeerde der C.P.N. bijgewoond (vide hoofdstuk I van dit overzicht). Hij hield daar een toespraak en werd geïnterviewd door een groot Hongaars communistenblad. In zijn korte rede huldigde hij kameraad Rákosi "namens het democratische en vredelievende Nederlandse volk" en namens de zusterpartij in Nederland. Dit volk en die partij streden, zo zei de hij, tegen de regerende bovenlaag, Nederlands bourgeoisie, de lakei van een Amerikaans imperialisme. Volgens Wagenaar waren "met bloedige terreur" die demonstraties uiteengeslagen, waarin het Nederlandse volk blijk had gegeven hoe het over Eisenhowers opperbevel over het Nederlandse leger dacht. De Nederlandse regering had haar "hongerprogram" tijdens Eisenhowers jongste bezoek aan Holland gedictieerd gekregen. De strijd verscherpte zich daar onder de leuze: "Wij willen geen nazi's meer, nooit meer". De rede van Wagenaar eindigde met de ceremoniële heilwensen voor de vrede, de vrijheid, de democratie en de proletarische saamhorigheid. Minder bondig dan het gesprokene was het vraaggesprek van het Hongaarse dagblad "Magyar Nemzet" met voornoemde Wagenaar. Te dezer plaatse volgen hieruit enkele zinsneden, o.a.: "Voor de oorlog was hij (Wagenaar) in overheids-^{diens} dienst en werkte illegaal. Gedurende de nazi-bezetting werd hij leider der verzetsbeweging

en commandant van de Nederlandse partizanen". Zijn blik, aldus de interviewer, verheldert als hij terugdenkt aan de grote Februari-staking van 1941, georganiseerd tegen de Duitsers. Tenslotte vermeldt Magyar Nemzet Wagenaars mededeling, dat de vrijheidsrechten in Nederland nog slechts op papier bestaan en het land op weg is om zelfs dat ongedaan te maken, aangezien inmiddels een wetsontwerp is opgesteld inzake opheffing van het briefgeheim en de onaantastbaarheid van de particuliere woning. (Holland wordt in Washington geregeerd).

+ + +

Communistische acties in de Nederlandse havens bleven tot heden achterwege en voornemens daartoe hadden zó weinig weerklank, dat ze al bij voorbaat mislukt bleken. Het viel in de Amsterdamse haven op, dat de door de C.P.N. aan de A.B.T. toegevoegde nieuwe voorzitter Jan Bork, zich inspande om wat leven in de brouwerij te brengen. Daarvoor werden alledaagse kwesties buiten elke proportie opgeblazen. Men heeft zich ploseling gekant tegen het in dit bedrijf onvermijdelijk verrichten van overigens betaald overwerk. Daartegen aageerden communistische organen als "De Transportband" en de "Amsterdamse Haven" in dier voege: "De havenarbeiders moeten eens hun kop in de nek gooien en zonder meer een standvastig neen laten horen" tegen de aanval op de 48-urige werkweek. Kennelijk zit hier de bevrédigende arbeidsproductiviteit in de havens de C.P.N.- E.V.C. danig dwars. Op 5 Februari j.l. convoceerde de A.B.T. te Amsterdam een als belangrijk aangekondigde vergadering voor S.H.B.-ers, waar echter maar 8 man belangstelling voor toonde, zodat de bijeenkomst werd afgelast. Ondanks alle partijpropaganda voor een strijd van "onderop" wordt het nog steeds vanzelfsprekend geacht, dat de partij van bovenaf instructies geeft om de strijd te stimuleren. Een staaltje daarvan werd geleverd door de op 11 Februari '51 op het Stationsplein te Amsterdam tweeweg gebrachte relletjes. Voor die dag waren een middag- en een avondploeg arbeiders aangewezen om per autobus naar elders te worden gereden teneinde het s.s. "Weltevreden" te bssen. Toen de autobussen met deze arbeiders voor het Centraal Station te Amsterdam arriveerden, schoolde een menigte samen van ongeveer 150 personen, o.w. enkele vrouwen. De demonstranten omringden de bussen onder het schreeuwen van kreten als "Los geen wapens". De lieden gaven geen gevolg aan sommaties van de politie om zich te verwijderen. Zij werden uiteengedreven, doch keerden groepsgewijze naar de autobussen terug en werden daarop wederom verspreid. Een onwillige werd aangehouden. Een op straat gevallen politiemans werd door enige belagers mishandeld. De avondploeg arbeiders ondervond generlei overlast. Prompt verscheen de volgende ochtend het door het A.B.T.-bestuur Amsterdam uitgegeven Havenbulletin onder de titel "Terreur". De Waarheid 12-2-'51 berichtte ook over deze zaak. Volgens het blad waren op het gerucht van wapenlossing honderden vredesstrijders, onder wie talrijke die dag vrij zijnde havenarbeiders

naar het Centraal Station gegaan. De Waarheid citeerde fragmenten uit het Havenbulletin voormeld. De communist Wim Jansz protesteerde nadien bij de Burgemeester van Amsterdam tegen het "beestachtig" optreden van de politie, die zonder aanleiding met de sabel op vrouwen en mannen zou hebben ingehakt en een man na grove mishandeling had gearresteerd. De aangehoudene was de communist Perez Schabracq.

In Rotterdam blijft de situatie vooral in de haven ongunstig voor de E.V.C.. De crisis in het bestuur der A.B.T. is aldaar in zoverre opgelost, dat Maud Boshart zichzelf voorlopig tot voorzitter heeft uitgeroepen. De verdwijning van Dorchain uit de E.V.C.-leiding is doodgezwegen.

Naast het afdelingsbestuur der A.B.T.-Rotterdam is thans aan beide Maasoeveren een zgn. bedrijfsbestuur gevormd, dat - naast de kern dus - tot taak heeft in elk bedrijf rechtstreeks voor de belangen van de arbeiders op te komen. Deze bedrijfsbesturen moeten elk voorval in een bedrijf uitbuiten en ter kennis van het afdelingsbestuur brengen. Voor de toekomst is geprojecteerd in elk bedrijf zo'n bedrijfsbestuurder aan te wijzen. Dezerzijds wordt de praktische waarde van een en ander nog betwijfeld.

III. INDONESIE.

Op blz. 18 van het maandoverzicht no.1/1951 is de aandacht gevestigd op de verbondenheid tussen de communistische groeperingen in Nederland en die in Indonesië, ook wat betreft de jeugdorganisaties.

Met betrekking tot de daarbij genoemde "Pemuda Rakjat" (De Volksjeugd) in Indonesië is dit laatstelijk weer tot uitdrukking gekomen tijdens een op 21 Februari j.l. te Amsterdam gehouden bijeenkomst ter viering van de zgn. "Koloniale Jeugddag". Daar is toen tijdens de pauze aan de ongeveer driehonderd aanwezigen, onder wie een vijftigtal Indonesiërs en enkele Indo-Chinezen, gelegenheid gegeven om op circulerende lijsten hun handtekening te plaatsen als teken van solidariteit met genoemde "Pemuda Rakjat".

De organisatie van de viering van de "Koloniale Jeugddag" berustte deze keer bij de "Perhimpunan Indonesia" (P.I.) met medewerking van het A.N.J.V., de O.P.S.J., de D.S.O. "Pericles" en van de "Panitera", een communistische groep Indonesiërs te Amsterdam. Indonesische vlaggen en de levensgrote portretten van P. van Staveren en van de Indonesiër Suripno prijkten tijdens de bijeenkomst op het podium.

De communistische propagandatoespraken tegen de herbe wapening van West-Duitsland, voor de strijd voor de vrede en de solidariteit met de jeugd in de koloniale en half-koloniale landen e.d., werden afgewisseld met het zingen van strijdlieden (o.a. Chinese), muziek, dans en met de opvoering van het toneelstuk "Jan Verhagen moet vrij". Dit laatste

is een tendentieuus spel met felle bespotting van het militaire apparaat en het belachelijk maken van de krijgsraad.

Een der sprekers, de P.I.-voorzitter SUNITO voerde het woord in het Indonesisch, omdat -- naar hij verklaarde -- de aanwezige Indonesische schepelingen en arbeiders de Nederlandse taal niet machtig zijn. SUNITO becritiseerde op felle wijze het Amerikaanse imperialisme en kapitalisme waaraan ook Indonesië door de Amerikaanse leningen gebonden is.

De gehele vergadering kenmerkte zich overigens door luidruchtig enthousiasme.

Een week na vorenbedoelde samenkomst te Amsterdam belegde de "Perhimpunan Indonesia" te 's-Gravenhage een contactbijeenkomst met Indonesische schepelingen. Het daar gesprokene leverde geen nieuwe gezichtspunten op. Het woord werd gevoerd door de P.I.-voorzitter en door SUDIRDJO, die -- zoals bekend -- voor de E.V.C. actie voert onder de Indonesische schepelingen. In die hoedanigheid is hij voorzitter van het "Comité van Indonesische Zeevarenden" te Amsterdam.

Over de activiteit van SUDIRDJO is reeds bij herhaling in de maandoverzichten gerapporteerd. Hij behoort tot de groep Indonesische communisten te Amsterdam, die geregeld blijk geven van een zekere activiteit, kennelijk ook onder invloed van communistische centra te Praag, waarmee regelmatig contact wordt onderhouden, in het bijzonder dan met de daar zettelende "International Union of Students" (I.U.S.). Uit dit milieu komt als daartoe aanleiding bestaat naar Amsterdam de te Praag studerende Indonesiër Serwondo BUDIARDJO. Het is bekend, dat hij dan instructies overbrengt en te Amsterdam besprekingen houdt. In de jongste verslagperiode is hij andermaal in Amsterdam geweest waar hij bij aankomst met een E.V.C.-auto van Schiphol is gehaald.

Tot vorenbedoelde groep van Indonesische communisten te Amsterdam behoren leden van verschillende progressieve studenten-groeperingen, o.a. de hiervoren reeds vermelde "Panitera", welke is opgericht na het in Augustus 1950 te Praag gehouden I.U.S.-congres (verg. blz. 16 van maandoverzicht 10/1950). Tot de "Panitera" behoren o.m. de studenten Slamet SUKOTJO en Ranli KASIM, die ook lid zijn van andere communistisch georiënteerde verenigingen. Laatstgenoemde maakt bijv. deel uit van de "Marxistische Werkgroep" van "Pericles" en van de "Aziatische Werkgroep" dezer vereniging. Genoemde Slamet SUKOTJO is o.a. lid van het zgn. Amnestie-comité ten behoeve van de veroordeelde dienstplichtige P. van Staveren. Van dit comité is Mevr. Sunito zoals bekend secretaresse.

Van meergenoemde communistische groeperingen van studenten maken ook Indo-Chinezen, leden van de Amsterdamse Studentenvereniging "Chung San Hui" deel uit.

Deze vereniging beraadt zich thans over het Warga-Negaraschap (het Indonesische Staatsburgerschap). Tot ultimo

1951 bestaat gelegenheid voor hen, die in Indonesië geboren zijn, het Indonesische Staatsburgerschap te aanvaarden. Verwacht wordt, dat de meeste Indo-Chinezen daartoe zullen overgaan omdat zij Indonesië beschouwen als het land waar zij na beëindiging hunner studie werkzaam zullen zijn.

Geleid door deze overweging zijn er stemmen opgegaan om de landelijke vereniging "Chung Hwa Hui" te ontbinden. Haar bestuur is van mening, dat de vereniging in haar tegenwoordige vorm geen reden van bestaan meer heeft, daar de positie van de Chinese studenten (in Indonesië geboren) na de overdracht van de soevereiniteit aan Indonesië geheel anders is geworden.

Uiteindelijk, zo oordeelt men, moeten de Chinese en de Indonesische studenten in Nederland gezamenlijk één vereniging vormen. Anderzijds zijn er echter "Chung Hwa Hui"-leden die bezwaren hebben tegen deze gedachtengang.

Wederom verschenen enkele nummers van het te Peking uitgegeven periodiek "People's China", verkrijgbaar in de boekhandel "Pegasus" te Amsterdam. Sindsdien is gebleken, dat behalve daar ook rechtstreeks bij de administratie te Peking individuele abonnementen op "People's China" genomen kunnen worden. Het blad wordt dan via Rusland aan abonnees toegezonden.

19-3-1951.

IV. Voor het Overzicht der stakingen
in de maand Februari zie blz. 16.

OVERZICHT DER STAKINGEN IN FEBRUARI 1951.

- 16 -

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging Vakbonden	Resultaat	V o l g n o
Sigarenfabr. "Argo" Fa. A.J. v.d.Meiden te Baarn.	Onenigheid over uitbetaling stukloon bij verwerking dekblad van mindere kwaliteit	NVV bemiddelde.	Na overleg met NVV-bond werd werk op oude voorwaarden hervat.	1
Bouwwakarb. Schipper & Meijerink te Hengelo.	Directie bracht de "zwarte" lonen terug tot de bij CAO toegestane hoogte.	---	16 arbeiders ontslagen, overigen hervatten normaal het werk.	2
Bouwwakarb. Fa. Woudstra te Hengelo.	idem.	EVC-ABWB stopte.	Staking werd zonder dat enig resultaat was bereikt, opgeheven.	3
Textielfabr. Schuttersveld te Enschede.	Een aantal arb. v.e. afdeling van 20 man v.h. bedrijf waar 1500 man werkzaam is, eiste loonsverhoging.	Unie bemiddelde.	Na bemiddeling Unie ontvingen zij loonsverhoging	4
Kon.Ver. Tapijt fabr. Deventer.	Protest tegen invoering v.h. vastgestelde toegestane tariefloon.	---		5
Hoogeveense Matrassen Industrie Hoogeveen.	Protest tegen ontslag tweetal arbeiders wegens ongeschiktheid.	EVC-ATEK trachtte te bemiddelen.	Arbeiders ontslagen.	6
IV Deventer Kofferfabr. Deventer.	Arbeiders eisten hogere dan toegestane lonen.	---	4 stakers hervatten het werk op oude voorwaarden, 1 arb. nam ontslag, 1 arb. kreeg ontslag.	7
Classificeerders NV Unitas Rotterdam.	Loongeschil.	---	Eisen niet ingewilligd, zaak zal met College van Rijksbemiddelaars worden besproken.	8

V o l g n o	Be- gin in vo- rige mnd.	De <u>onder</u> de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal stakers aan. De <u>boven</u> de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal arbeiders aan, dat in normale toestand werkzaam is. . staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter dan 24 uren). - staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uren en langer). = staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur.																											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
1	30-1	<u>30</u> <u>15</u>																											
2					<u>75</u>																								
3											<u>33</u>																		
4																				<u>20</u>	- (1500)								
5																				<u>10</u>									
6																													
7																													
8																													

actie op 2-3-'51
beëindigd.

200

BIJLAGE I .

INFORMATIE-BULLETTIN

van

de Ambassade van de U.S.S.R. in Nederland

Afdeling Pers

Andries Bickerweg 3 - Den Haag

No. 60

28 Februari 1951.

ONDERHOUD VAN KAMERAAD J. W. STALIN MET EEN CORRESPONDENT VAN DE "PRAWDA". (fragmentarisch).

Onlangs richtte een correspondent van de "Prawda" zich tot kameraad Stalin met een aantal vragen van buitenlands-politieke aard.

Hieronder volgt het antwoord van kameraad J. W. Stalin:

VRAAG. Wat is Uw mening omtrent de laatste verklaring, afgelegd door de Britse minister-president Attlee in het Lagerhuis, behelzende, dat na beëindiging van de oorlog de Sowjet Unie niet ontwapende, d.w.z. haar troepen niet demobiliseerde en dat sindsdien de Sowjet Unie gestadig haar gewapende strijdkrachten vergroot?

ANTWOORD. Ik beschouw deze verklaring, door minister-president Attlee afgelegd, als laster tegen de Sowjet Unie. De gehele wereld weet, dat de Sowjet Unie na de oorlog troepen heeft gedemobiliseerd. Zoals bekend is, werd de demobilisatie in drie fasen uitgevoerd: de eerste en de tweede fase in de loop van 1945, de derde fase van Mei tot September 1946. Bovendien werd de demobilisatie van de oudere lichten van het Sowjet-leger uitgevoerd in 1946 en 1947 en alle overblijvende oudere lichten werden gedemobiliseerd in het begin van 1948. Dat zijn de feiten, die aan een ieder bekend zijn. Indien Premier Attlee op de hoogte was van de financiën en de economie, zou hij zich zonder moeite hebben gerealiseerd, dat geen enkele staat, met inbegrip van de Sowjet Unie in staat is in volle omvang de vredesindustrie te ontwikkelen, grote constructie-projecten te beginnen, zoals de hydro-electrische centrales aan de Wolga, de Dnjepr en de Amoë-Darja, die tientallen miljarden van de begrotingsuitgaven eisen; dat hij voort kon gaan met de politiek van systematische prijsverlaging voor consumptie-goederen, die eveneens tientallen miljarden begrotingsuitgaven vereist; dat zulk een staat honderden miljarden kon investeren voor het herstel van de door de Duitse invallers vernietigde nationale economie en tevens en tegelijkertijd zijn gewapende strijdkrachten vermenigvuldigen en de oorlogsindustrie ontwikkelen. Het is niet moeilijk te begrijpen, dat een dergelijke roekeloze politiek elke staat naar het bankroet zou hebben geleid.

Het spreekt vanzelf, dat waar de Sowjet Unie haar vredesindustrie niet inkrimpt, maar integendeel uitbreidt, de bouw van enorme hydro-electrische centrales en irrigatiewerken voor de burgerbehoeften niet beperkt, maar integendeel uitbreidt, de politiek van prijsverlaging niet opgeeft, maar

integendeel voortzet, zij tegelijkertijd haar oorlogsindustrie niet kan opdrijven en haar gewapende strijdkrachten vermenigvuldigen, zonder zichzelf bloot te stellen aan een staatsbankroet.

Indien premier Attlee, niettegenstaande deze feiten en wetenschappelijke overwegingen, het nog altijd voor mogelijk houdt de Sowjet Unie en haar vreedzame politiek openlijk te belasteren, dan kan dit alleen verklaard worden door het feit, dat hij denkt door laster tegen de Sowjet Unie, de bewapeningswedloop in Engeland, die nu door de Labourregering wordt uitgevoerd, te rechtvaardigen. Premier Attlee heeft een leugen over de Sowjet Unie nodig, hij moet de vredelievende politiek van de Sowjet Unie afschilderen als een agressieve politiek en de agressieve politiek van de Britse regering als een vredelievende politiek, teneinde het Britse volk te misleiden. Premier Attlee doet het voorkomen, alsof hij een aanhanger van de vrede is, Maar indien hij werkelijk voor de vrede is, waarom heeft hij dan de voorstellen van de Sowjet Unie in de Verenigde Naties voor de onmiddellijke sluiting van een vredes-pact tussen de Sowjet Unie, Engeland, de Verenigde Staten, China en Frankrijk verworpen?

Indien hij werkelijk voor de vrede is, waarom heeft hij dan de voorstellen van de Sowjet Unie voor een onmiddellijk begin van vermindering der bewapening, voor een onmiddellijk verbod van het atoomwapen verworpen?

Indien hij werkelijk voor de vrede is, waarom vervolgt hij degenen, die de vrede verdedigen, waarom heeft hij het Wereld Vredescongres in Engeland verboden?

Bedreigt de campagne voor de verdediging van de vrede de veiligheid van Engeland?

Het is duidelijk, dat premier Attlee niet voor het behoud van de vrede is, maar voor de ontketening van een nieuwe agressieve wereldoorlog.

VRAAG. Wat is Uw mening over de interventie in Korea, hoe kan deze eindigen?

ANTWOORD. Indien Engeland en de Verenigde Staten de vredesvoorstellen van de Volksregering van China definitief verworpen, dan kan de oorlog in Korea alleen eindigen in een nederlaag van de interventionisten.

VRAAG. Waarom? Zijn de Amerikaanse en Britse generaals en officieren de minderen van de Chinese en Koreaanse?

ANTWOORD. Neen, zij zijn niet de minderen. De Amerikaanse en Britse generaals en officieren zijn niet in het minst de minderen van de generaals en officieren van enig ander land. Wat de soldaten van de Verenigde Staten en van Engeland betreft, zij hebben zich zoals bekend op hun best getoond in de oorlog tegen Hitler-Duitsland en het militaristische Japan. Hoe zit het dan in elkaar?

De zaak is, dat de soldaten de oorlog tegen Korea en China als onrechtvaardig beschouwen, terwijl zij de oorlog tegen Hitler-Duitsland en tegen het militaristische Japan volkomen rechtvaardig vonden. De zaak is, dat deze oorlog buitengewoon onpopulair is bij de Amerikaanse en Britse soldaten.

Het is duidelijk, dat de meest ervaren generaals en officieren een nederlaag kunnen lijden, indien de soldaten de oorlog, die hun opgelegd wordt, als zeer onrechtvaardig beschouwen en indien ze in verband hiermede hun plichten aan het front op formele wijze vervullen, zonder geloof in rechtvaardigheid van hun missie, zonder enthousiasme.

VRAAG. Hoe beoordeelt U het besluit van de Verenigde Naties (UNO) om de Chinese Volksrepubliek tot agressor te verklaren?

ANTWOORD. Ik beschouw het als een schandelijk besluit. De kern van agressie in de Verenigde Naties wordt gevormd door tien landen - de leden van het agressieve Noord-Atlantisch Pact - (De Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, Canada, België, Nederland, Luxemburg, Denemarken, Noorwegen, IJsland) en 20 Latijns-Amerikaanse landen (Argentinië, Brazilië, Chili, Columbia, Costa Rica, Cuba, Guatemala, Haïti, Honduras, Mexico, Nicaragua, Dominicaanse Republiek, Ecuador, San Salvador, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela, Bolivia).

Het zijn de vertegenwoordigers van deze landen, die in de Verenigde Naties beslissen over oorlog en vrede. Zij zijn het, die in de Verenigde Naties het schandelijke besluit hebben genomen de Chinese Volksrepubliek tot agressor te verklaren.

Niet alleen de Verenigde Staten en Canada streven er naar een nieuwe oorlog te ontketenen - deze weg wordt ook bewandeld door de twintig Latijns-Amerikaanse landen, welke grootgrondbezitters en handelslieden dorstig zijn naar een nieuwe oorlog ergens in Europa of Azië, teneinde aan de strijdvoerende landen goederen tegen buitensporig hoge prijzen te verkopen en miljoenen uit deze bloedige zaak te slepen.

Het is voor niemand een geheim, dat de 20 vertegenwoordigers van de 20 Latijns-Amerikaanse landen nu het meest met elkaar verbonden en onderdanigste leger van de Verenigde Staten van Amerika in de UNO zijn.

VRAAG. Beschouwt U een nieuwe wereldoorlog als onvermijdelijk?

ANTWOORD. Neen, Tenminste op dit huidige ogenblik kan hij niet als onvermijdelijk worden beschouwd.

Natuurlijk, zowel in de Verenigde Staten en Engeland als in Frankrijk zijn er agressieve krachten, die dorsten naar een nieuwe oorlog. Zij hebben oorlog nodig, teneinde buitensporige winsten te verkrijgen en om andere landen te beroven.

Dat zijn de miljardairs die oorlog als een voordelige zaak beschouwen, welke kolossale winsten afwerpt. Zij, deze agressieve krachten, hebben de reactionaire regeringen in handen en leiden dezen. Maar zij zijn op hetzelfde ogenblik bevreesd voor hun volkeren, die geen nieuwe oorlog willen en voor het behoud van de vrede zijn.

Dit is de reden, waarom zij trachten de reactionaire regeringen te gebruiken, om hun volkeren te verstrikken in een net van leugens, hen te misleiden, de nieuwe oorlog af te schilderen als een verdediging en de vredespolitiek van vredelievende

en millionairs

landen als agressie.

De oorlog zou onvermijdelijk kunnen worden, indien de oorlogstokers erin slagen de volksmassa's in een net van leugens te verstrikken, hen te misleiden en hen in een nieuwe wereldoorlog te storten.

Dat is de reden, waarom de brede campagne voor de handhaving van de vrede, als een middel om de misdadige kuiperijen van de oorlogstokers te ontmaskeren, nu van het allergrootste belang is.

Wat de Sowjet Unie betreft, zij zal ook in de toekomst vastberaden een politiek van voorkoming van de oorlog en voor handhaving van de vrede voeren.

BIJLAGE II .

NEDERLANDSE VREDESRAAD
Nieuwe Keizersgracht 61,
A m s t e r d a m - C.

Amsterdam 8 Maart 1951.

C O M M U N I Q U É

Het Werkcomité van de Nederlandse Vredesraad besprak op zijn wekelijkse vergadering de resultaten van de bijeenkomst van de Wereld Vredes Raad, die van 21 tot en met 26 Februari te Berlijn gehouden werd.

Met voldoening werd kennis genomen van de verschillende te Berlijn genomen besluiten, die ieder voor zich de oplossing bieden voor de bestaande conflicten.

Met bijzonder grote instemming heeft het Werkcomité kennis genomen van de resolutie, die aandringt op het sluiten van een vredesverdrag tussen de Verenigde Staten van Amerika, de Sowjet Unie, de Volksrepubliek China, Groot-Brittannië en Frankrijk.

Door alle mannen en vrouwen te vragen de eis tot een dergelijk pact te ondertekenen, schept de Wereld Vredes Raad de mogelijkheid om de vredelievende mensheid zelf deze oplossing, die reeds in de Oproep van het Congres van Warschau het voornaamste element uitmaakte, tot werkelijkheid te laten maken.

Het Werkcomité is van mening, dat alle vredelievende Nederlanders mede moeten werken om ten aanzien van dit beslissende vraagstuk in de strijd om de vrede een overwinning te boeken.

Om deze reden besloot het Werkcomité, dat deze oproep de basis voor een nieuwe grote handtekeningenactie in ons land zal worden.

De actie tegen de Duitse herbewapening, die reeds grote delen van ons volk in beweging bracht, zal met alle middelen van propaganda en overreding worden ingezet. De handtekeningenactie echter tegen de herbewapening zal, in deze vorm althans, worden afgesloten.

Het Werkcomité roept de vredesvrienden in ons land op om nu

reeds alle maatregelen te nemen, die een snelle en succesvolle actie garanderen.

Als inleiding tot deze nieuwe grote campagne zal op Zaterdagmiddag 17 Maart a.s. van 15.30 tot 19.00 uur in De Roode Leeuw, Damrak te Amsterdam een bijeenkomst van de Nederlandse Vredesraad plaats vinden, waar tevens vertegenwoordigers van plaatselijke en bedrijfs vredescomité's voor worden uitgenodigd. Op deze bijeenkomst zal dit belangrijke punt worden behandeld.

BIJLAGE III .

DE BESLUITEN VAN DE WERELDVREDESRAAD (fragment).

De Wereldvredesraad besluit uit zijn midden onmiddellijk een internationale commissie voor de culturele uitwisseling in te stellen, die periodiek moet bijeenkomen.

Hij beveelt alle Nationale Comité's aan onverwijld een speciale commissie voor de culturele uitwisseling in het leven te roepen, die de opdracht krijgt wederzijdse reizen te begunstigen, waarvan het doel is zowel de vrede te verzekeren als de uitwisseling van culturele publicaties en tentoonstellingen te bevorderen.

Hij draagt het secretariaat op, het vraagstuk van de oprichting van een filmcentrum te bestuderen, dat tot taak moet hebben de productie en verbreiding van vredesfilms aan te sporen, terwijl gelijktijdig ieder misbruik van de film ten dienste van de oorlogspropaganda aan de kaak moet worden gesteld.

De Wereldvredesraad beveelt het secretariaat aan, de nodige verbindingen aan te knopen, opdat de vredelievende mensen van de wetenschap in de internationale en nationale wetenschappelijke organisaties een program kunnen opstellen. Het belangrijkste punt van dit program moet zijn de aanwending van alle ontdekkingen uitsluitend ten dienste van de vrede.

(De Waarheid 10-3-'51).

BIJLAGE IV .

ONDERNEMERS-DEMAGOGIE.

De ondernemers hebben het volk laten weten, dat zij onder zekere voorwaarden tot een offer in het belang van de oorlogsvoorbereiding bereid zijn. Zij zeggen daartoe bereid te zijn, i n d i e n zij boven de verdubbeling of verdrievoudiging van de winsten der laatste jaren, nog een extra-winst maken; i n d i e n deze extra-super-winst werkelijk "reëel" macht zijn, i n d i e n de arbeiders harder willen werken en minder willen eten.

Na het vernemen van dit verblijdende nieuws hebben wij ons onmiddellijk tot de deskundigen aan de draaibanken en in de

mijnen, op de bouwwerken en in de D.U.W.-kampen, achter de toonbanken en op de kleine boerderijen gewend.

Wij vroegen hun, hoe zij er over dachten.

Hun antwoord luidde:

Indien onze lonen onmiddellijk verdubbeld worden, i n d i e n de prijzen niet meer stijgen, i n d i e n wij onze linnenkast weer kunnen vullen, i n d i e n er huizen voor alle daklozen worden gebouwd, i n d i e n onze oorlogsschade vergoed wordt, i n d i e n er voor een verzekerde oude dag wordt gezorgd - dan zullen we ons beraden, of wij ons soms ook eventueel en voorwaardelijk, in het uiterste geval een klein ofertje kunnen getroosten.

De verklaring van de ondernemersbonden is ongetwijfeld na een afspraak met de nieuwe regering gepubliceerd. Immers, de secretaris van de katholieke werkgeversorganisatie, prof. Albrechts, is juist in de regering gekomen om voor dit contact zorg te dragen. De verklaring is er op berekend, de slechte indruk weg te nemen, die de regeringsverklaring van Zaterdag zal maken. Men heeft het nodig geoordeeld om in deze "bijzondere tijden" bijzondere middelen van demagogie en misleiding toe te passen.

(De Waarheid 16-3-'51).

BIJLAGE V.

RESOLUTIE VAN HET PARTIJBESTUUR VAN DE G.P.N. D.D. 18 MAART 1951.

Het Partijbestuur van de C.P.N. spreekt als zijn mening uit, dat het standpunt ten aanzien van de nieuwe regering bepaald wordt door de volgende richtlijnen:

1. Uittreden uit het Atlantisch Pact, opzeggen van het Marshall-plan, dat zich nu onmaskerd heeft als een openlijk oorlogsplan;
aansluiting van Nederland bij een vredesverdrag van de Grote Vijf;

afwijzing van de Duitse herbewapening en van de bewapeningswedloop in het algemeen, vermindering van de bewapening;
terugtrekking van alle strijdkrachten uit Korea en Indonesië;

ondersteuning van de rechtvaardige strijd van de Indonesische arbeiders en boeren onder leiding van de P.K.I. voor de verbreking van de overeenkomst van de R.T.C., die de koloniale uitbuiting in stand houdt en verscherpt, die de vrijheid en zelfstandigheid van Indonesië met inbegrip van Nieuw-Guinea in de weg staat;
weg met de verlenging van de diensttijd en uitzending naar Duitsland;
verbetering van de betrekkingen en uitbreiding, resp. hervatting van de handel met Oost-Europa en China op grondslag van langlopende verdragen.

2. Voor de bescherming van de vrede en het levenspeil van het werkende volk;

afwijzing van de Amerikaanse eis tot opvoering van de bewapening;
verhoging van alle lonen en salarissen met 5% en grondige herziening van alle pensioenen, overheidsuitkeringen en dergelijke;
afkondiging van een prijsstop, geen vermindering, maar uitbreiding van de subsidies op levensmiddelen en andere levensnoodzakelijke verbruiksartikelen;
strengere straffen op hamsteren door de handel;
omlaag met de belastingen voor alle werkers;
verlaging van de omzetbelastingen en accijnzen, de loonbelasting en van de inkomstenbelasting voor middenstand en kleine boeren;
omhoog met de belasting op de winsten en grote inkomens;
heffing ineens op de winsten der naamloze vennootschappen en op de grote inkomens over de afgelopen vijf jaar;
intrekking van de wetsontwerpen-Teulings inzake de opheffing van de democratische rechten der bevolking en inzake Finsterwolde, handhaving van de Grondwet, afwijzing van elke grondwetsherziening in anti-democratische geest;
verdediging van het algemeen kiesrecht en handhaving van evenredige vertegenwoordiging.

Roept de communisten op te strijden tegen elke vorm van sectarisme en bekrompenheid, tot vergrote waakzaamheid tegen de praktijken van de titolisten-trotskisten en daarmee verbonden politie-provocateurs.

Het Partijbestuur roept op tot het tot stand brengen van de eenheid tussen Communisten en Socialistten, leden van de E.V.C. en het N.V.V. en het gehele werkende volk in de strijd tegen het oorlogs- en hongerprogram van de volksvijandige regering-Drees en voor het hierboven uiteengezette Program voor Nationale Zelfstandigheid, Vrede en Welvaart!

BIJLAGE VI.

INLEIDING VAN B.BLOKZIJL OP HET DOOR DE E.V.C. GEORGANISEERDE LOONCONGRES d.d. 10 MAART 1951 TE AMSTERDAM.

De Algemene Raad heeft het opnieuw verhogen van de lonen met 5% en het instellen van een absolute prijzenstop geëist. En zoals ik aangetoond heb, niet zonder noodzaak. Deze eisen zijn alleszins rechtvaardig en werden in de afgelopen weken dan ook met grote instemming door de werkers begroet. Deze instemming komt in toenemende mate tot uitdrukking in de acties, die gevoerd werden of nog aan de gang zijn. De bouwvakarbeiders verzetten zich krachtig tegen de aanslagen op de inhoud van hun loonzakjes. Zij stelden de leuze op:

geen cent minder of het werk gaat plat. Honderden D.U.W.-arbeiders weigerden met succes in de afgelopen weken van hun gezinnen te scheiden en in kampen ondergebracht te worden. Zij behaalden zowel in Groningen en Drente als in de verste uithoek van Brabant talrijke overwinningen. Zij danken hun succes aan de eendrachtige wijze van optreden, dat vooral gekenmerkt wordt door een broederlijk samengaan van E.V.C.-leden met N.V.V.-leden, en zelfs hier en daar van plaatselijke besturen van deze vakorganisaties. In dit samengaan zochten zij niet naar de vraagstukken, waarover zij van mening verschillen - en die er ongetwijfeld nog zijn - maar zij verenigden zich op grondslag van de vraagstukken, waarover zij eenzelfde standpunt innemen. Aangemoedigd door hun succesvolle strijd tegen de gedwongen uitzending naar D.U.W.-kampen ontwikkelen de D.U.W.-arbeiders thans een krachtige actie voor de handhaving van het garantieloon gedurende het gehele jaar en verhoging van dit garantieloon met f.5.-- per week.

De oproep van de E.V.C. aan de arbeiders om zich tegen iedere verslechtering te verzetten, vindt ook een grote weerklank in de rijen van de N.V.V.-leden. De visknechten in IJmuiden, allen leden van het N.V.V., voerden een korte en succesvolle staking tegen dreigende ontslagen. Tot het ontslag van vier hunner was reeds besloten en de namen van de slachtoffers waren vastgesteld door loting. Deze loterij was een uitvinding van het N.V.V.-bestuur, zoals wij uit een geheime circulaire hebben kunnen vernemen.

De leden van het N.V.V. namen met het ontslag echter geen genoegen, verachtten de houding van hun bestuurders en wisten door een uur staken de ontslagen weer ongedaan te maken. De diamantbewerkers, eveneens allen lid van het N.V.V., dwongen door hun krachtige houding de derde 5% loonsverhoging reeds af.

Hun bestuur moest zich hier wel bij neerleggen. De arbeiders werkzaam bij een Amsterdams houtbedrijf "De Atlas" zijn eendrachtig in strijd gegaan tegen een tariefsverslechtering. De verslechtering was aanvankelijk goedgekeurd door het N.V.V.-bestuur. De betrokken leden van het N.V.V. namen er echter geen genoegen mee. Zij namen doelbewust en krachtig deel aan de actie tegen de tariefsverslechtering en hebben hun bestuurders gedwongen een andere houding aan te nemen. De strijd bij "De Atlas" duurt nog voort.

In een Amsterdams grafisch bedrijf, waarvan de arbeiders nauwelijks allen georganiseerd zijn in het N.V.V., werd door de inpaksters een met succes bekroonde staking doorgevoerd tegen het verscherpen van de tarieven. Het N.V.V.-bestuur slaagde er in dit geval niet in, het werk van deze meisjes, die ongeorganiseerd waren, door leden van het N.V.V. over te laten nemen, ondanks zijn hardnekkige pogingen daartoe.

Het krachtige verzet in de rijen van het N.V.V. tegen de verslechteringen leert ons, dat de N.V.V.-leden niet alleen bereid zijn daadwerkelijk aan de strijd deel te nemen, maar bovendien, dat zij in staat zijn zich in hun organisaties met succes te verzetten tegen de funeste houding van hun bestuurders.

De instemming met de eisen van de E.V.C. kwam ook tot uitdrukking in honderden moties, brieven en telegrammen van tienduizenden werkers aan H.M. de Koningin, waarin zij een regering verlangen, die een actiever vredespolitiek voert, de lonen met 5% verhoogt en een prijzenstop instelt. En tenslotte kameraden, jullie aanwezigheid hier. Ik spreek over de samenstelling van deze bijeenkomst. Nog nimmer in de geschiedenis van de Nederlandse arbeidersklasse vond het plaats, dat zoveel vooraanstaande vakverenigingsleden van twee vakorganisaties als de E.V.C. en het N.V.V. zijn, georganiseerd en doelbewust naar één gemeenschappelijke vergadering gingen en wat het belangrijkste is: ongetwijfeld bezielde zijn met één wil, de levensvoorwaarden van de werkers verdedigen met alle middelen, waarover de arbeidersklasse beschikt, dezelfde vastbesloten wil als waarmee de zoeven door mij genoemde acties gevoerd werden, nog worden gevoerd en zich zonder twijfel verder zullen ontwikkelen. Blijkt uit de acties en uit de samenstelling van deze bijeenkomst, dat de Nederlandse arbeidersklasse niet van plan is verdere verslechtingen te slikken, thans komt het erop aan de gestelde eisen - 5% loonsverhoging en prijzenstop - over de gehele linie te verwezenlijken. Het zou kunnen zijn, dat het N.V.V.-bestuur ook niet weet, wie de door ons voorgestelde verhoging van de lonen en salarissen met 5% moet betalen. Die moet en kan betaald worden door de bezittende klasse. Zelfs Minister Liefstinck moest in een door hem kortgeleden geschreven brochure vaststellen, dat de winsten van de ondernemers veelal hoger liggen dan die welke gemaakt werden in de jaren van hoogconjunctuur omstreeks 1929.

In toenemende mate komen de leden van het N.V.V. in verzet tegen de noodlottige politiek van hun bestuurders. Men noemt dat de oppositie. Dat is echter geen oppositie van een minderheid tegen de wil van een meerderheid, maar de uitdrukking van het feit, dat alle leden van het N.V.V. bezig zijn zich op te maken om hun organisaties in te zetten voor het doel, waarvoor zij in het leven werden geroepen, n.l. het strijden tegen de gesels van het kapitalisme. Nog op 26 April 1947 namen de leden van het N.V.V. in een buitengewoon congres, bijeen te Amsterdam, een resolutie aan, waarvan de aanhef luidt:

"dat het kapitalistische bestel gekenmerkt wordt door periodieke economische crises, bestaansonzekerheid en naamloze ellende voor de mensheid en in het bijzonder voor de arbeidersklasse".

Dit is ongetwijfeld de mening van de 400.000 N.V.V.-leden. Maar dan vragen wij: wie vormen in het N.V.V. de oppositie? De leden van het N.V.V., die vandaag actief strijden tegen de waanzinnige duurte, tegen de dalende koopkracht van de lonen en salarissen en voor loonsverhoging? Neen, en nogmaals neen! Zij strijden tegen de naamloze ellende, waarin het kapitalistische bestel de arbeidersklasse dompelt; zij strijden voor de doeleinden, waarvoor hun organisatie in het leven werd geroepen en waarvoor zij lid werden van die organisatie.

BIJLAGE VII.

BEKANNTMACHUNG

BEKENDMAKING.

Bij besluit van Truman-MacEisenhower en Wallstreet wordt de DEUTSCHE WEHRMACHT opnieuw in het leven geroepen.

Deze Deutsche Wehrmacht zal groter zijn, zal meer divisies tellen, dan het leger van enig ander land in West-Europa. Reeds heeft MacCloy, de Am. Hoge Commissaris in Duitsland, daartoe vele oorlogsmisdadigers hun straf kwijt geschol den en op vrije voeten gesteld. De Krupps en overige fabrikanten en financiers van Hitler zullen weer mede het wapen- en moordtuig verzorgen.

De Guderians, de Halders en andere nazi-generaals worden in hun functies hersteld en zullen tot de staf behoren, die ook Nederlandse soldaten zal bevelen. Ofschoon Rotterdam, Arnhem, Nijmegen nog niet zijn heropgebouwd, ofschoon weduwen en wezen van de slachtoffers van de nazi-legers nog in rouw gedompeld zijn, keurt Uw regering de heroprichting van dit leger goed.

Is Uw goedkeuring gevraagd?

Zijt GIJ het er mee eens?

Moet ons land ten tweede male door Edel-germanen bezet worden ?

Moet Uw zoon, schouder aan schouder opmarcheren met de beulen uit de kampen?

PROTESTEERT TEGEN DE DUITSE HERBEWAPENING

Abreissen oder beschädigen dieses Plakates ist strafbar -
Afscheuren of beschadigen van dit plakkaat is strafbaar.